

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

5.1 สรุปผลการทดลอง

5.1.1 แคนตาลูปที่เลือกใช้ในการทดลองมีปริมาณความชื้นร้อยละ 91.36 (โดยน้ำหนักเบียง) ปริมาณของเยื่อที่ละลายได้ตั้งหมดในช่วงร้อยละ 10-11 ปริมาณน้ำตาลรีดิวช์ร้อยละ 4.96 ค่าความเป็นกรด (ในรูปของกรดซิตริก) ร้อยละ 0.07 ค่า sugar:acid ratio ในช่วง 148-156 ค่าความแข็งในช่วง 410-465 gf ค่าสี L* 62.56 a* 12.58 b* 30.96

5.1.2 เมื่อระดับความเข้มข้นของแคลเซียมคลอไรด์และระยะเวลาการแช่เพิ่มขึ้น ผลให้ปริมาณแคลเซียมที่ซึมเข้าในชิ้นแคนตาลูปมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยการเพิ่มขึ้นของปริมาณแคลเซียมจะเพิ่มขึ้นถึงจุดหนึ่งแล้วจะมีค่าค่อนข้างคงที่เมื่อระยะเวลาการแช่จะเพิ่มขึ้นก็ตาม และพบอิทธิพลร่วมของหั้งสองปัจจัยดังกล่าว ($p \leq 0.05$) ในขณะที่เมื่อระดับความเข้มข้นของแคลเซียมคลอไรด์เพิ่มขึ้น มีผลให้ค่าความแข็งของชิ้นแคนตาลูปเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) แต่ระยะเวลาการแช่ไม่มีผลต่อค่าความแข็งของชิ้นแคนตาลูป ($p > 0.05$) และไม่พบอิทธิพลร่วมของสองปัจจัยดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณาปริมาณแคลเซียมที่ซึมเข้าชิ้นแคนตาลูปควบคู่กับค่าความแข็งที่รัดได้ จึงเลือกว่าที่ระดับความเข้มข้นของแคลเซียมคลอไรด์ 1% ระยะเวลาแค่ 6 วัน มาใช้ในการ pretreatment ก่อนเข้าสู่กระบวนการอสูตรโมซิส เพื่อใช้ในการศึกษาในขั้นตอนต่อไป

5.1.3 ผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีการเติมน้ำตาลอินเวิร์ตมีอัตราการอบแห้งเร็วที่สุด (ค่าคงที่ k มากที่สุด) และเมื่อเติมน้ำตาลอินเวิร์ตลงในผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น อัตราการอบแห้งมีแนวโน้มลดลง (ค่าคงที่ k ลดลง)

5.1.4 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์แบบ Modified Henderson and Pabis สามารถทำนายลักษณะการอบแห้งของผลิตภัณฑ์ทั้งสี่ชุดการทดลองได้ดีที่สุดที่ภาวะการอบแห้ง 60 องศาเซลเซียสและช่วงปริมาณน้ำตาลอินเวิร์ต 0-15% โดยให้ค่า r สูงสุด (0.9990-0.9993) ค่า MRS ต่ำสุด (0.0001321-0.0002218) และค่า RMSE ต่ำสุด (0.0009145-0.001537)

5.1.5 เมื่อนำค่าคงที่ต่าง ๆ ที่ได้จากแบบจำลอง Modified Henderson and Pabis ของทั้งสี่ชุดการทดลองกับปริมาณน้ำตาลอินเวิร์ตที่เติมลงในผลิตภัณฑ์มาหาความสัมพันธ์กับค่า MR พบว่ามีความสัมพันธ์กันแบบ polynomial กำลังสาม

5.1.6 เมื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพในระหว่างการอบแห้ง พบร่วมกับปริมาณน้ำตาลอินเวิร์ตเพิ่มมากขึ้น มีผลให้ค่า a_w ของผลิตภัณฑ์มีค่าลดลง ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ ค่าความเหนียวและค่าการเกิดสีน้ำตาลเพิ่มมากขึ้น ส่วนคุณภาพด้านอื่น ๆ มีค่าไม่แตกต่างกันมาก แต่ผลิตภัณฑ์สุดท้ายของผลิตภัณฑ์ที่มีการเติมน้ำตาลอินเวิร์ต 15% มีลักษณะเหนียวเยื้อมติดมือ และใช้เวลาในการอบแห้งนานกว่าชุดอื่น ๆ จึงเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีการเติมน้ำตาลอินเวิร์ต 0.5 และ 10% ไปศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ในระหว่างการเก็บรักษา

5.1.7 ผลการตรวจสอบสมบัติทางเคมีและกายภาพของผลิตภัณฑ์ที่เติมน้ำตาลอินเวิร์ตในปริมาณต่างกัน ในช่วงการเก็บรักษาเป็นระยะเวลา 24 สัปดาห์ พบร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่เติมน้ำตาลอินเวิร์ต มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสีและลักษณะเนื้อสัมผัสสนิยอกว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้เติมน้ำตาลอินเวิร์ต ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์และค่า a_w มีแนวโน้มลดลง ค่าการเกิดสีน้ำตาลมีค่าเพิ่มมากขึ้น เมื่อเวลาการเก็บรักษานานขึ้น ส่วนปริมาณความชื้นมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยตลอดช่วงระยะเวลาในการเก็บรักษา ปริมาณแบคทีเรียทั้งหมด ปริมาณยีสต์และรา อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ และเมื่อพิจารณาผลการยอมรับทางประสาทสัมผัส พบร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่เติมน้ำตาลอินเวิร์ต มีการยอมรับทางประสาทสัมผัสในทุกด้านสูงกว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้เติมน้ำตาลอินเวิร์ต และยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ตลอดระยะเวลาในการเก็บรักษา 24 สัปดาห์ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีการเติมน้ำตาลอินเวิร์ต 10% มีคะแนนการยอมรับสูงกว่าผลิตภัณฑ์ที่มีการเติมน้ำตาลอินเวิร์ต 5% และจากภาพถ่ายโครงสร้างภายในของแคนตาลูปแสดงให้เห็นว่าการเติมน้ำตาลอินเวิร์ตลงในผลิตภัณฑ์สามารถช่วยลดการเกิดผลึกน้ำตาลบนผิวนานผิวหน้าผลิตภัณฑ์ได้ตลอดระยะเวลาในการเก็บรักษา 24 สัปดาห์

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ควรศึกษาหา sorption isotherm ของผลิตภัณฑ์ที่อุณหภูมิต่าง ๆ เพื่อหาปริมาณความชื้นสมดุลที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ที่ภาวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์และการทำงานยาวนานในการอบแห้งได้แม่นยำมากขึ้น

5.2.2 ควรศึกษาการอบแห้งที่อุณหภูมิ ความเร็วลม และความชื้นสัมพัทธิต่าง ๆ เพื่อหาภาวะที่เหมาะสมในการอบแห้ง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับการอบแห้งแบบสองขั้นตอน (two-stage) เพื่อช่วยลดเวลาในการอบแห้งและเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์

5.2.3 ควรศึกษาผลของการใช้สารให้ความหวานอื่น ๆ (เช่น ชอร์บิทอล กลีเซอรอล) ร่วมกับน้ำตาลอินเวิร์ตต่อการอบแห้งและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ผลไม้แช่อิ่อมอบแห้งเพื่อปรับปรุงรสชาติของผลิตภัณฑ์ให้มีความหวานลดลง